

یوہنّائے ائولی کاگد

يوهناى ائولى كاگد

© 2019 Wycliffe Bible Translators, Inc.

گون بايبلىءى رجانك كنوكين ٲيمىءى كمكا

[Creative Commons Attribution-NonCommercial-NoDerivatives 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/)

یوہنائے اولی کاگد

زندمانئے گال

1 ہما کہ چہ ازل ہست ات، ہما کہ ما اشکتگ، گون وتی چمان دیستگ، ہما کہ ما چارتگ و دست پر کرتگ، آ زندمانئے گال انت۔² زند زاهر و پدّر بوت، ما دیستگ و پہ آییَا گواہی دئیین۔ ما پہ شما ہما نمیرانین زندئے جارا جنین کہ گون پتا ات و پہ ما پدّر بوت۔³ آ چیز کہ ما دیستگ و اشکتگ شمارا گوشین تانکہ گون ما ہمدل و ہمسیتک بییت۔ مئے ہمدلی و ہمسیتکی، گون پت و آییئے چُک، ایسا مسیہا انت۔⁴ ما اشیا پہ شما نبیسین تانکہ مئے شمئے شادمانی پورہ و سرجم بییت۔

رژناییا گام جنگ

5 آ کلتو و پییگام کہ ما چہ آییَا اشکتگ و پہ شما جار جنین، اش انت: ہدا نور و رُژن انت و آییئے ارواہ و جبینا ہیچ تھاری نیست۔⁶ اگن بگوشین گون آییَا ہمدل و ہمراہ این و پدا ہم تھاریا گام جنگا این، گڑا دروگ بندین و راستیئے سرا کار نکنگا این۔⁷ بلہ اگن رژناییا رتوگا این، ہما پیما کہ آ رژناییا انت، گڑا وت مان وتا ہمدل و ہمسیتک این و آییئے چُک، ایسائے ہون مارا چہ سجھین گناہ و مئیاران پاک و پلگار کنت۔⁸ اگن بگوشین بیگناہ و بیئیاری این، وتا رد دئیین و راستیا مئے دلا جاگہ نیست۔⁹ بلہ اگن وتی گناہان بمئین، آ کہ وپادار و ادل انت مئے گناہان بکشیت و مئے سجھین ناپہریزان شودیت۔¹⁰ اگن بگوشین گناہن نکرگ، آییَا دروگبند کنین و آییئے ہبران مئے دلا جاگہ نیست۔

ایسا مئے دیمپان انت

2 او منی دُردانگین چُگان! اے چیزان پہ شما نبیسان تان گناہ مکنیت، بلہ اگن کسپا گناہے کرت، دیمپانے^a ہست کہ پتے کڑا پہ مئے رکننگا ہبر کنت، ہما پاک و ادلین ایسا مسیہ۔² آ مئے گناہانی شودوکن کربانینگ انت، تھنا مئیگ نہ، سجھین جھائے گناہانی کربانینگ انت۔

پرمانبرداربے ارزش

3 اگن ما آییئے ہکم و پرمانانی سرا کار بکنین، گڑا سرید بین کہ ما آییَا زانین۔⁴ کسے کہ گوشیت: «من آییَا زانان» بلہ آییئے ہکمانی سرا کار نکنت، دروگبندے و آییئے دلا راستی نیست۔⁵ بلہ کسے کہ آییئے ہبرانی سرا کار کنت، پہ راستی، ہدائے مہر آییئے دلا کامل و سرریچ بوتگ۔ چہ ہمے چیزا زانین کہ ما ایسا مسیہئے ارواہ و جبینا این۔⁶ کسے کہ گوشیت: «من آییئے ارواہ و جبینا آن»، باید انت ہمایئے راہا برتوت۔

7 او دُردانگان! اے نوکین ہکمے نہ انت کہ پہ شما نبیساگن آن، ہما کوہنپن ہکم انت کہ چہ بنداتا شمارا گون ات۔ اے کوہنپن ہکم ہما گال و ہبر انت کہ شما اشکتگ۔⁸ بلہ پدا ہم پہ شما نوکین ہکمے نبیساگن آن کہ اشیئے راستی، چہ شما و آییَا پدّر بیت۔ چیا کہ تھاروکی گار بیت و راستین رُژن ہمے انون دُرشگا انت۔⁹ کسے کہ گوشیت: «رُژنایئے توکا آن»، بلہ چہ براتا^b نپرت کنت، انگت تھاروکیا انت۔¹⁰ کسے کہ گون وتی براتا مہر کنت، رُژناییا انت و رُژنایئے تھا ہیچ چشین چیزے نیست کہ آییئے رد

1:2^a دیمپان، بزبان کسے کہ پہ تتو ہبر کنت۔ اربی و پارسیا «مدافع»۔

9:2^b «برائے» مانا ہر باورمند انت، مردین و جنین۔

کپک و ٹگل ورگے سئوساز بیت. ¹¹ بلہ آکس کہ چہ براتا نپرت کنت، تھاریا انت و مان تھارؤکیا گام جنت. آنزانت کجا رٹوگا انت چیا کہ تھاریا کور کرتگ.

¹² او دُردانگین چُگان! پہ شما نیسگا آن چیا کہ هماییئے نامئے سرا شمئے گناہ بکشگ بوتگ انت.

¹³ او واجہین پتان! پہ شما نیسگا آن، چیا کہ شما آیا زانیت، ہما کہ چہ آزلا انت.

او ورنایان! پہ شما نیسگا آن، چیا کہ شما شئیتانئے سرا بالادست بوتگیت.

¹⁴ او چُگان! پہ شما نیسگا آن، چیا کہ شما پتا زانیت.

او واجہین پتان! پہ شما نیسگا آن، چیا کہ شما هماییا زانیت کہ چہ آزلا انت.

او ورنایان! پہ شما نیسگا آن، چیا کہ توانا و تَمرد ایت و ہدائے ہبر شمئے دلا انت و شما شئیتان پرؤش داتگ.

دنیا یا دوست مداریت

¹⁵ دنیا و ہر چیزے کہ آئیئے تھا ہست، دوستش مداریت. اگن کسے دنیا یا دوست بداریت، پتے مہر آئیئے دلا نیست. ¹⁶ چیا

کہ دنیاے سجھین چیزے، بزانت جسمئے لوٹ و واہگ، چمئے لوٹ و واہگ و مالئے کبر و گورر، چہ پتا نغیاتکگ انت، چہ دنیا یا

آتکگ انت. ¹⁷ دنیا و دنیاوی واہگ، گار و زتوال بنت، بلہ کسے کہ ہدائے واہگانی سرا کار کنت، ابدمان انت.

مسیہئے دژمن

¹⁸ او چُگان! نون گڈی دمان و ساہت انت. ہما دابا کہ شما اشکتگ، «مسیہئے دژمن» پیداک انت، ہمے انون ہم مسیہئے بازین

دژمنے آتکگ و چہ ہمیشیا زانین کہ ساہت، گڈی ساہت انت. ¹⁹ آچہ ما در آتکنت، بلہ چوناہا چہ ما نہ اتنت، اگن چہ ما بوتیننت،

گون ما منتنت. بلہ آسانی رٹوگا شر پيش داشت چہ آیان یکے ہم چہ ما نہ ات.

²⁰ بلہ «آپاکینا» شمارا «رؤگن پر مُشتگ»^c و شما سجھین چیزان زانیت. ²¹ من پہ شما نیسگا آن، پہ اے سئوبا نہ کہ راستیا

زانیت، راستیا زانیت و سرکچ وریت کہ چہ راستیا ہچ دروگے ودی نیت. ²² دروگبند کئے انت؟ ہما انت کہ نمئیت ایسا، مسیہ

انت. ہما کس کہ پت و چُگا نمئیت، مسیہئے دژمن انت. ²³ ہرکس کہ چُگا نمئیت، پت ہم آئیئیگ نیت. ہرکس کہ چُکا مئیت،

پت ہم آئیئیگ بیت. ²⁴ بلئیت ہرچے کہ شما چہ بنداتا اشکتگ شمئے دلا بمانیت. اگن اے ہبر کہ شما چہ بنداتا اشکتگ شمئے دلا

بمانیت، گزا پت و چُگئے ارواہ و جبینا مانیت. ²⁵ اے ہما چیز انت کہ ہماییا مارا لیز و وادہ داتگ، بزانت نمیرانین زند.

شما ہدائے در چتگین ایت

²⁶ من پہ شما اے چیزے ہمایانی بارٹوا نبشتگ انت کہ شمارا گمراہ کنگ لؤنت. ²⁷ بلہ شما چہ آئیئے نیمگا «رؤگن پر مُشگ»

بوتگیت و اے «پر مُشگ» شمئے دلا مانیت. شمارا زلورت نیست کسے شمارا درس و سبک بدنت، چیا کہ چہ ہدائے نیمگا،

«رؤگن پر مُشگ» و شمارا سجھین چیزان سبک دنت. اے «رؤگن پر مُشگ» راست انت و دروگینے نہ انت. ہما پیما ہدائے

ارواہ و جبینا بمانیت کہ شمارا تالیمی داتگ.

²⁸ نون، او منی دُردانگین چُگان! آئیئے ارواہ و جبینا بمانیت تانکہ آئیئے زاہر بئیگئے و ہدا، مئے دل دُڈ بیت و آئیئے دینما

شرمندگ مبین. ²⁹ اگن زانیت کہ آراست و پاک انت، گزا زانیت ہرکس کہ راستیئے راہا رتوت چہ ہماییا پیدا بوتگ.

هُدائے چُک

1 بچاریت کہ پتا چوئین مہرے مارا بکشتگ کہ ہُدائے چُک زانگ بین و بیشک ما ہُدائے چُک این۔ دنیا مارا نرانت و پجّاہ نیاریت چیا کہ دنیا آہم پجّاہ نئیاورت۔ 2 او دُردانگان! اتون ما ہُدائے چُک این، بلہ آنگت زانگ نبوتگ کہ ما چے جوڑ بیگی این، ہمینچک زانین، وهدے آ زہر بیت ما ہم ہمایئے ڈٹولا بین، پرچا کہ آ وهدی ما آہما پئیمہ گندین کہ آہست۔ 3 ہرکسا چہ آہما چشین اُمیتے ہست وتا پاک کنت، انچش کہ آ وت پاک انت۔ 4 ہرکس کہ گناہ کنت، شریئے ہلاپا کار کنت، چیا کہ گناہ، ناشری^d انت۔ 5 شما زانیت، آپدّر بوت تان گناہان گار و بیگواہ بکنت، آہما ہچ گناہ نیست۔ 6 آ کس کہ آہیئے ارواہ و جینا مانیت، گناہ نکنت۔ ہرکس کہ گناہ کنت ایسایئ ندرستگ و نرانتگی۔ 7 او چُگان! بچاریت کسے شمارا گمراہ مکنت۔ ہرکس راستیئے راہا رتوت، راستین مردمے، انچش کہ آ، پاک و راست انت۔ 8 آ کہ گناہ کنت شعیئانے چُک انت پرچا کہ شعیئان چہ بُنگیجا گناہ کنان انت۔ ہُدائے چُک پمیشکا پدّر بوت کہ شعیئانے کاران پپروشیئ و زئوال بکنت۔ 9 آ کہ چہ ہُدایا پیدّا بوتگ گناہ نکنت، پرچا کہ ہُدائے زات آہما مان انت۔ گڑا آ گناہ کرت نکنت، چیا کہ چہ ہُدایا پیدّا بوتگ۔ 10 ہُدائے چُک و شعیئانے چُک، ہمے پئیمہ زانگ و پجّاہ آرگ بنت، آ کس کہ راستیئے راہا نرئوت، ہُدائے چُک نہ انت و انچش آ کس ہم کہ گون وتی براتا مہر نکنت۔

گون یکدومیا مہر

11 آ کلتو و پئیگام کہ شما چہ بُنگیجا اشکت، ہمیش انت کہ باید انت یکدومیا دؤست بدارین۔ 12 کاپئے^e ڈٹولا مبین کہ شعیئانے چُک ات و وتی براتی کُشت۔ نون چیا آ کُشتی؟ پہ اے سئوبا کہ آہیئے جندئے کار و کرد سیل و شعیئانی اتنت و براتئے کار نیک و ہُدایی اتنت۔ 13 او براتان! چہ اے ہیرا ہئیرت مکنیئ کہ دنیا گون شما نپرت کنت۔ 14 ما زانین کہ چہ مرکا گوستگ و پہ زندمانا رستگین، چیا کہ گون وتی براتان مہر کنین۔ ہرکس کہ مہر نکنت، مرکئے ساہگا مانیت۔ 15 کسے کہ چہ براتا بیزار بیت و نپرت کنت ہونیکے۔ شما زانیت، ہونیکین مردمے ہچیر نمیرانین زندئے و اہند نبیت۔ 16 ما مہر اے پئیمہ پجّاہ آورت، چیا کہ مسیہا وتی جان، پہ مئیگی ندر کرت، تانکہ ما ہم وتی جانا پہ براتان ندر بکنین۔ 17 اگن کسینا دنیایی مال و ملکتے بیئ و براتیا مہتاج بگندیت بلہ پہ آہما بزگی مبیئ، گڑا ہُدائے مہر چہ پئیمہ چشین مردمیئے دلا جاگہ کنت؟ 18 او دُردانگین چُگان! بیایئ مہر کنین، بلہ نہ پہ دپ و ہبر، پہ دل و ستک و گون کار و کرد۔ 19-20 چہ ہمے کارا زانین کہ ما، گون ہک و راستیا ہمبند و پئیوست این و اگن مئے دل مارا مئیاریار ہم بکنت، آنگت ہُدائے دیمہ مہر و دلجم بین، چیا کہ ہدا چہ مئے دل و ہئیالان مستر انت و ہر چیرا زانت۔ 21 او دُردانگان! اگن مئے دل و جین مارا مئیاریار مکنت، گڑا ہُدائے گورا آسودگ و دلڈد این۔ 22 آ وهدی ہرچے چہ آہما بلوئین مارا رسیت، چیا کہ آہیئے ہکم و پرمانان زورین و پہ ہمایئے و شنودیا کار کنین۔ 23 آہیئے ہکم ہمیش انت کہ آہیئے چُک ایسا مسیہئے نامئے سرا باورمند بین و وتمان وتا مہر بکنین، ہما پئیمہ کہ مارا ہکمی کرتگ۔ 24 ہرکس کہ ہُدائے ہکمانی سرا کار کنت، آہیئے ارواہ و جینا مانیت و ہدا ہم آ مردمئے دلا جاگہ کنت۔ وتی روہی مارا بکشتگ و اے پئیمہ زانین کہ آ مئے دلا مانیت۔

4:3d ناشری، بزانت شریئے کانون و رہبندانی پرؤشگ۔

12:3c کاپین ہما کابیل انت کہ وتی براتی کُشت۔

روہان بچگاسیت

4¹ او دُردانگان! ہر روہیئے سرا باور مکنیت، روہان آزمایش کنیت و بچگاسیت کہ بارین چہ ہدائے نیمگا انت یا نہ؟ چیا کہ بازین دروگین نییے دنیائے چارین کندان پُترتگ۔² ہدائے روہا اے ڈٹولا زانیت: ہر ہما روہ چہ ہدائے نیمگا انت کہ باور کنت و مئیت کہ ایسا مسیہ، انسانی رنگ و دُروشا ایزر آتکگ۔³ بلہ ہر روہے کہ ایسا یا نمئیت، آ چہ ہدائے نیمگا نہ انت و مسیہیئے ہما دژمنئے روہ انت۔ شما اشکتگ کہ آ روہ کئیت و ہمے انون ہم دنیایا انت۔

4⁴ او دُردانگین چُگان! شما چہ ہدایا ایت و آیانی سرا بالادست بوتگیت، چیا کہ آ کہ شمئے دلا انت چہ آییا مستر انت کہ دنیایا انت۔⁵ آ دنیائیگ انت، پمیشکا ہرچے کہ گوشتنت ہم دنیایی انت و دنیائے گوش آیانی نیمگا انت۔⁶ ما چہ ہدایا این و کسے کہ ہدایا زانت، آییئے دلگوش مئے نیمگا انت، بلہ آ کہ چہ ہدایا نہ انت، آییئے دلگوش مئے نیمگا نہ انت۔ راستیئے روہ و گمراہیئے روہا ہمے ڈٹولا زانین و پجّاہ کارین۔

ہدایی مہر

7⁷ او دُردانگان! گون یکدومیا مہر بکنین، چیا کہ مہر چہ ہدایا انت و ہرکس کہ مہر کنت، چہ ہدایا پیدا بوتگ و ہدایا زانت۔⁸ آ کہ مہر نکنت ہدایی نرانتگ، چیا کہ ہدا مہر انت۔⁹ ہدائے مہر اے ڈٹولا مئے نیاما پدّر بوت کہ وتی یک و یکدانگین چُکی اے جہانا رثوان دات تانکہ چہ آییئے نیمگا زندمانئے واہند ببین۔¹⁰ ما گون ہدایا مہر نکرتگ، مہر ہمیش انت کہ آییا کرتگ و وتی چُکی دیم داتگ تان پہ مئے گناہانی شوڈگا کربانیگ کنگ بییت۔¹¹ او دُردانگان! اگن ہدایا اے ڈٹولا گون ما مہر کرتگ، ما ہم باید انت یکدومیا دؤست بدارین۔¹² کسا ہچبر ہدا ندیستگ، بلہ اگن یکدگرا مہر بکنین، ہدا مئے دلا مانیت و آییئے مہر مئے دلا کامل و سرریچ بوتگ۔

13¹³ آییا مارا چہ وتی روہا بھرے داتگ۔ چہ ہمدان زانین کہ ما آییئے ارواہ و جبینا مانین و آ مئے دلا۔¹⁴ ما دیستگ و گواہی دئین کہ پتا وتی چُک رثوان داتگ تان جہانئے رکینوک بییت۔¹⁵ آ کہ مئیت ایسا ہدائے چُک انت، ہدا آییئے دلا جاگہ کنت و آ ہدائے ارواہ و جبینا۔¹⁶ ما ہما مہر زانتگ و آییئے سرا باور کرتگ کہ ہدایا مارا داتگ۔ ہدا مہر انت و ہرکس کہ وتی زندا پہ مہر بگوازینیت، ہدائے ارواہ و جبینا مانیت و ہدا آییئے دلا۔¹⁷ مہر مئے نیاما ہمے ڈٹولا کامل و سرریچ بوتگ کہ جُست و پُرسئے روچا دلڈڈ ببین۔ چیا کہ ما اے دنیایا ہمایئے^f ڈٹولا این۔¹⁸ مہرئے تھا تُرس نیست۔ سرریچین مہر، تُرسا گار دنت۔ چیا کہ ترس چہ سزائے ہیالا کئیت و کسے کہ تُرسیت چہ مہرا سرریچ نبوتگ۔¹⁹ ما مہر کنین چیا کہ پیسرا آییا گون ما مہر کرتگ۔²⁰ کسے کہ گوشتیت: «منا ہدا دؤست انت» و چہ وتی براتا نپرت کنت، دروگبندے، پرچا کہ وتی براتا گندیت و دؤستی ندریت، گزا ہدایا کہ نگندیت چہ پیما دؤستی داشت کنت؟²¹ ما اے ہکم چہ ہماییا گپتگ کہ گوشتیت: «ہرکس کہ گون ہدایا مہر کنت، باید انت گون وتی براتا ہم مہر بکنت.»

ہدائے چُکئے سرا باور

5¹ ہرکسا اے باورمندی بییت کہ ایسا ہما مسیہ انت، آ چہ ہدایا پیدا بوتگ۔ ہرکسا کہ پت دؤست انت، چُکا ہم دؤست داربت۔² و ہدے گون ہدایا مہر کنین و آییئے ہکمان کار بندین، زانین کہ ہدائے چُگان مہر کنین۔³ ہدادؤستی ہمیش انت کہ ہدائے ہکمان کار بندین و آییئے ہکم گرانین بارے ہم نہ انت۔⁴ چیا کہ ہرچے چہ ہدایا پیدا بوتگ، دنیائے سرا بالادست و سوین^g

^f17:4 ہمایئے، بز ان ایسا مسیہیئے۔

^g4:5 سوین، بز ان پیروژ، کامیاب۔

